

Dijete i igra

(letak iz UNICEF-ova projekta "Pomozimo im rasti", 1996.; priredila Ljiljana Šarić)

ŠTO JE IGRA?

- Igra je slobodna, spontana aktivnost koja proizlazi iz unutrašnje djetetove potrebe.
- Igra je prerađena stvarnost u skladu s dječjim doživljajem.
- Igra je stvaralačka aktivnost, svaki put drukčija, neponovljiva, koja najviše odgovara djetetovoj prirodi, zakonitostima njegova razvoja i omogućuje mu da se razvija i odrasta u jedinstvu i skladu tjelesnog, intelektualnog, socijalnog i emocionalnoga.
- Igra je aktivnost kroz koju se dijete izražava i potvrđuje, i to je snaga koja ga upućuje na nove aktivnosti, pomoću kojih razvija sve svoje mogućnosti.
- Igra može imati i terapijski učinak.

ŠTO IGRA ZNAČI ZA DIJETE?

KROZ IGROU dijete ...	
... uči:	<ul style="list-style-type: none"> • predmetni svijet, tj. okolinu (upoznaje, istražuje, rukuje stvarima, neposredno provjerava) • svijet ljudi i njihove odnose (misaono ispituje, uživlja se, zamišlja „kao da...“, „kad bi...“).
... rješava:	<ul style="list-style-type: none"> • najjednostavnije i najlakše sukobe • svoje strahove, svoje teškoće (u igri je ono vuk, liječnik, mrak..., ono plaši druge oko sebe, tjera vuka, tjera mrak, operira lutku – suočava se, prerađuje i polako nadvladava strah i nelagodu).
... iskazuje:	<ul style="list-style-type: none"> • sve ono što mu se u stvarnom životu ne dopušta iskazati (ljuti se na drugu djecu, na odrasle, više, iskazuje agresiju na predmetima...) • u igri se dijete oslobađa napetosti, postaje smireno, opušteno, jer je u igri gotovo sve dopušteno.
... stječe samopouzdanje:	<ul style="list-style-type: none"> • čini što želi • gospodar je situacije • usavršava svoje sposobnosti, ali na način koji je usklađen s onime što može • ima onu ulogu koju odrasli imaju u stvarnom životu (dijete je policajac, vojnik, pjevačica, glumac, pilot, liječnica, otac, majka...).

KAKO RODITELJ MOŽE POMOĆI DJETETU DA SE IGRA?

- OSIGURATI osjećaj prijateljstva, topline, opuštenosti, sigurnosti, iskazivati ljubav (riječima ili pokretom).
- Gledati na dječju igru kao na najvažniji posao odrasloga.
- Dati potporu i pohvaliti.
- OSIGURATI stalan prostor za igru (veličina je nevažna), nesmetano vrijeme u kojem će dijete samo odlučiti kad će početi igru, što će se igrati, kako, koliko dugo. Ostaviti djetetu da uredi igrajući prostor – otrpiti u tom prostoru „nered“ (prema poimanju odraslih) – za dijete je to red.
- OMOGUĆITI djetetu da samo istražuje igračku i igra se njome (savjetovanje „uključiti ovdje“, „složi tu“.. smeta djetetu i govori mu „ti to ne znaš“, „ja nisam zadovoljan tobom“ – čini dijete nesretnim).
- OMOGUĆITI djetetu da nesmetano, samo, igrajući se, svladava probleme, bez uplitanja odrasloga.
- POMOĆI, ako dijete traži pomoć, ali tako da dijete i dalje ostane „gospodar situacije“
- ODREDITI, DOGOVORITI neko vrijeme za određenu aktivnost s djetetom (dovoljno je nekoliko minuta) – pročitati priču, razgovarati, našaliti se, pogledati zajedno TV emisiju, prošetati se...).

DIJETE – IGRA – IGRA – DIJETE

Kroz igru dijete uči o sebi, svijetu i drugima.

Kroz igru prorađuje sve svoje doživljaje – lijepe i ružne (na sebi prihvatljiv način).

Kroz igru se izražava.

Kroz igru se priprema za buduće događaje.

Igra je „zrcalo“ u kojem se odražava što dijete misli, doživljava, osjeća, želi – sve ono što dijete ne može izraziti riječima izražava kroz igru.

Igra je potrebna svakom djetetu i potrebne su različite igračke (i djevojčicama i dječacima). Oni će sami odabrati što im treba.

RODITELJI – ODRASLI

Sjetite se kako ste ljuti kad vas netko prekine u poslu. Jednako je tako ljuto i dijete kad mu prekinete igru JER ONA JE ZA DIJETE NAJVAŽNIJI POSAO.

